

Kære engelske Ven.

Som De vel sagtens har bemærket, hersker der stadigvæk den Mening i den engelske Offentlighed, at der skulde bestaa et spændt Forhold mellem Tyskerne og det danske Folk. Jeg vil forsøge at tilbagevise disse harmlige og oprørende Rygter og i Overensstemmelse med Sandheden betro dig, at vort Folk vanskeligt tror paa de engelske Propagandaløgne om, at det vandrør en tung og skæbnesvanger Fremtid i Møde. Tværtimod kan der spores en vis Tilfredshed, for skønt Tyskerne har berøvet os vort aarhundredgamle intime Samkvem med det engelske Folk, saa har vi dog ikke mindre Frihed og Ret til selv at bestemme den hjemlige Udvikling, og vi har nu lettere Forbindelse med det øvrige Europa.

Tilmed opfører de tyske Soldater sig mildest talt u-paaklageligt, idet de følger det, der efter god dansk Moral er anstændigt, ja Forholdet til den kvindelige Ungdom er ligefrem gentle-man-like, blottet for enhver Soldatermæssig Form af raa og uhumsk Karakter.

Tilfredsheden viser sig i stigende Kraft og Initiativ.

Der har derfor ogsaa i den seneste Tid været en Del større Opmuntringer af teknisk Art, bl. a. snilde "tidsvarende" Køretøjer, som dog endnu ikke har faaet tilstrækkelig Udbredelse. Nyorienteringen har selvsagt præget det politiske Liv.

Det er derfor forstaaeligt, at de danske Nazister møder

Velvilie, og Socialisterne, der er paa retur, maa finde sig i

aabenlys Modstand og Frafald fra Kredse, der før stod dem nær,

Det hænger sikkert sammen med Beundringen for den tyske Fører.

Der findes vel ingen Mand i hele denne Verden, der er mere for-

gudet af sine Landsmænd og mange tro Tilhængere, og i den Grad

agtet af Danskerne, end Adolf Hitler, og de undser sig ikke for

at sige, at Sejrene skyldes hans Geni og Godhed mod de besejrede, og

i symbolsk Lignelse ligefrem at karakterisere ham som en Sa-

lomon og vel i endnu højere Grad som en barmhjertig Samari-

tan. Det hører man straks, hver Gang Talen er om "der Führer",

Danskeren ved, at han vil føre os ind i en ny Verden.

Intet som helst i Verden hader Danskeren saa meget som

denne frygtelige Krig. Hans eneste Fortrøstning er Haabet om

eventuel tysk sejrrig Udgang, og intet er ham vel kærere end

Fred, Ro og Fordragelighed, som sikkert ikke skabes ved ~~Kæmpe~~

Sejr for det engelske Vaaben.

Tyskland har Haanden fuld af Trumfkort, som vinder Spillet.

Det tyske Rige kommer ikke til at sulte under denne Krig, thi

det er et Land med umaadelige Rigdomme, og ingen skal sige, at

det lever paa de smaa Landes Bekostning.

Derimod vil Krigen blive afgjort ved militære Operationer.

De engelske Angreb paa de tyske Industricentrer vedbliver at være

absolut virkningsløse, mens de tyske Lufttogter mod London er

af stedse mere ødelæggende Karakter, og det er derfor klart, at

Englands totale Sammenbrud inden længe er en Kendsgerning, og

jeg vil give dig den bestemte Formaning ikke paa nogen Maade at

lade dig forlede af de engelske Propagandaløgne, men hurtigt

fæste Lid til de tyske Meldinger, hvad de saa end gaar ud paa.

Hils nu alle jeg kender, og fortæl, at vi i Danmark er u-

beskrivelig optimistiske og efter Omstændighederne langt

lykkeligere end nogen, og sig, at vi haaber at England maa

faa taalelige Vilkaar, selv om det sker, at Tyskland skulde

gaa ud af Krigen med Sejrens Palmer i Hænde.

Din hengivne

danske Ven.